



HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské konstituce papeže Pia XII. **MUNIFICENTISSIMUS DEUS**
O POZDVIŽENÍ BOHORODIČKY PANNY MARIE S TĚLEM I DUŠÍ DO NEBESKÉ SLÁVY
1. listopadu 1950

Biskup Pius, služebník služebníků Božích, na věčnou památku:

Nesmírně štědrý Bůh (Munificentissimus Deus), který může vše a rozhodnutím jehož prozřetelnosti jsou moudrost a láska, neprobádatelným záměrem své mysli mírní svými radostmi bolesti v životě národů i jednotlivců, naplnil záměry své Prozřetelnosti tak, aby se v naší době zaskvěla nejjasnějším světlem výsada tělesného nanebevzetí Bohorodičky Panny Marie.



Bůh, který celou věčnost jedinečným způsobem shlíží na Pannu Marii s obzvláštním zalíbením své vůle, naplnil, když přišla plnost času, záměr své prozřetelnosti takovým způsobem, aby v dokonalé harmonii zazářily její výsady a přednosti, jimiž ji ve své nezměrné štědrosti zahrnul. Jestliže v průběhu staletí Církev vždy uznávala tuto svrchovanou štědrost i dokonalou harmonii milosti a stále s hlubším porozuměním do nich pronikala, pak v naší době se zaskvěla opravdu jasnějším světlem výsada tělesného nanebevzetí Bohorodičky Panny Marie.

V homiliích a kázáních, konaných pro lid ve svátek nanebevzetí, pojednávali svatí Otcové a velicí učitelé o tomto tajemství jako o něčem, co bylo mezi křesťany už známé a uznávané. Obšírněji to vysvětlovali, hlouběji zdůvodňovali smysl a obsah toho tajemství a zejména stavěli do jasnějšího světla, co se o tomto svátku připomíná: nejen že mrtvé tělo blahoslavené Panny Marie nepodlehlo žádnému porušení, ale také že dosáhla vítězství nad smrtí a oslavení v nebi, tak jako Ježíš Kristus, její jediný Syn.

Všechny tyto výroky a úvahy svatých Otců se opírají jako o poslední základ o Písmo svaté. To nám staví před oči vznešenou Matku Boží v nejužším spojení s jejím božským Synem, na jehož údělu má stále účast.

Obzvláštním způsobem je třeba připomenout, že již od druhého století svatí Otcové představují Pannu Marii jako novou Evu, podřízenou novému Adamovi a nejtěsněji spojenou s ním v zápase proti pekelnému nepříteli. Tento zápas, jak je naznačeno v protoevangeliu, skončil nejuplnějším vítězstvím nad hříchem i nad smrtí, jak to vždycky spolu souvisí v listech apoštola národů. Proto jako bylo slavné Kristovo zmrtvýchvstání podstatnou součástí a poslední trofejí tohoto vítězství, tak měl být zakončen společný zápas blahoslavené Panny a jejího Syna oslavením jejího panenského těla, jak říká apoštol: *Až toto tělo smrtelné vezme na sebe nesmrtelnost, potom se vyplní to, co stojí v Písmu: Vítězně je smrt navždy zničena.*

A proto vznešená Matka Boží, tajemně už od věčnosti spojená s Ježíšem Kristem jediným a týmž úradkem předurčení, neposkrvněná při svém početí, zcela neporušená panna při svém božském mateřství, velkodušná spolupracovnice božského Vykupitele, vítěze, který úplně přemohl hřích a jeho následky, dosáhla nakonec jako vrcholné koruny svých výsad toho, že byla uchráněna od porušení v hrobě, a že byla jako její Syn po vítězství nad smrtí vyzdvížena s tělem i s duší do svrchované nebeské slávy. Tam se skvěje jako Královna po pravici svého Syna, nesmrtelného Krále všech věků.

Proto tedy autoritou našeho Pána Ježíše Krista, svatých apoštolů Petra a Pavla i Naší autoritou vyhlášíme, prohlašujeme a definujeme jako Bohem zjevené dogma, že neposkrvněná Bohorodička a blahoslavená Panna Maria, když se uzavřel běh jejího života, byla vzata s duší i tělem do nebeské slávy. Kdyby se někdo (Bůh nedopustí) opovážil svévolně popírat nebo zpochybňovat to, co jsme My definovali, ať zví, že odpadá od božské a katolické víry. Nikomu tedy není dovoleno porušovat toto Naše vyhlášení, prohlášení a tuto definici, opovážlivě se proti tomu stavět nebo vzpouzet.

Dáno v Římě u svatého Petra dne 1. listopadu 1950 o slavnosti Věch svatých ve dvanáctém roce Našeho pontifikátu. My Pius, biskup katolické církve, takto definujeme a podepisujeme.

s využitím studie Doc. Václava Pospíšila pro Poutník připravil Zdeněk Ježek

SNAŽME SE ZAMYSLET 5

Minule jsme pátera Smitha opustili po jeho rozhovoru s protestanským pastorem, do jehož svatyně se chodil o svátku svatého Ondřeje modlit, protože to byl původně katolický kostel. V roce 1924 se opět přišel pomodlit na totéž místo.

Když vyšel páter Smith toho roku z kostela, nečekal na něho před vchodem jeho známý pastor, nýbrž jakási zlatě namalovaná dáma v modré skládané sukni. Pozorovala ho se zájmem, když se k ní blížil, a vítr jí povíval sukni okolo půvabných nohou.

„Poslyšte,“ oslovila ho, „působí ještě vaše stará, prastará pověst na nynější lidi? Neptám se vás z liché zvědavosti, nýbrž z profesionálního zájmu. Abyste věděl, já jsem spisovatelka a musím uspokojit své publikum.“

„Totiž, slečno...“ začal kněz.

„Jsem Dana Agdala, autorka Nahých a nezahanbených; dvanáct tisíc nákladu zde a dvacet tisíc v Americe; ale vy jste mě možná nečetl.“

„Nuže, slečno Agdalo, myslíte-li, působením staré, prastaré pověsti to, jak spolupracují nynější lidé s posvěcující milostí, řekl bych, že nynější svět není ani lepší, ani horší než kdy jindy,“ odpověděl páter Smith. „Rozumíte, já jsem katolický kněz...“

Slečna Agdala na něho zůstala hledět s ústy otevřenými rozkoší.

„Katolický kněz!“ zvolala. „Ale to je náramné! Už léta umírám touhou, abych se setkala s nějakým katolickým knězem, ale nevím, jak to, že se dosud nikdy žádný nevyskytl ve společnostech, kam chodím. Chtěla bych se vás zeptat na tolik podivností a tak dál, že nevím, kde na to vezmu čas.“

„Snad byste mohla jít kousek cesty se mnou,“ nadhodil páter Smith. „Musím se totiž bohužel vrátit na faru.“

„To bude zkrátka úžasné,“ řekla slečna Agdala. „Mám ráda slovo, úžasné, vy ne? Je to takové karmínové slovo. Nuže, moje první otázka je: Věříte opravdu tomu všemu, a jestliže ano, tedy jak?“

„Promiňte, prosím,“ řekl páter Smith a těžce vykračoval vedle její poletující sukne. „Věřím-li čemu?“

„Nu, zkrátka všem těm nesmyslům o křtu a čistotě a narození z Panny. Drahý člověče, to je proti vši moderní vědě a gynekologii.“

„Drahá mladá ženo,“ odpověděl páter Smith, a vynaložil přitom všecku sílu, aby se mu netřásl hlas, „drahá mladá ženo, věřím těm nesmyslům o křtu a čistotě a narození z Panny z téhož důvodu jako kterýkoliv jiný katolík na světě: protože nám je Bůh zjevil jako skutečnosti, a nevěřit jim by bylo tolik, jako říci Bohu, že je lhář. Věřím jim způsobem nesmírně prostým: především z poslušnosti, poněvadž nám Bůh praví, abychom těmto naukám věřili; za druhé z logiky, protože je zcela rozumné předpokládat, že Ten, který určil místo hvězdám a otáčí planetami a rozkazuje přílivu a odlivu, může změnit dráhy, které sám vyznačil jejich pohybem. Náleží zajisté Jemu, který vytesal nebesa, aby stanovil podmínky, za kterých lze do nich vejít; a stejně náleží Jemu, který stvořil matematiku plození a rozmnožování, aby opominul první krok, zlíbí-li se mu. A Bůh, který učinil tak veliké věci s květinami a stromy a kočičími ocásky, může nám zajisté dát v Eucharistii jíst své Tělo a pít svou Krev. Neboť zázrak řádu a pravidelnosti je právě takový zázrak jako zastavení řádu a pravidelnosti. Visí-li váš kabát ráno tam, kam jste jej večer pověsila, je to právě takový div, jako kdyby byl uletěl na Sibiř: k oběma věcem je třeba aktu Božího, aktu zachování nebo přenosu. A co se týče čistoty, mladá paní, to je také věc Boží; je to Jeho věc, že učinil, aby se děti rodily tímto způsobem, a sedmikrásky a blatouchy zase jiným.“

„Drahý otče, vy jste opravdu dokonalý případ sublimace,“ řekla slečna Agdala. „Stíny Freudovy a přízraky Jungovy! Ale jaký je váš vlastní vztah k sexuálnímu životu? Jak dokážete žít bez nás?“

„To je snad nejsnadnější část náboženského života,“ odpověděl páter Smith. „Nejprve proto, že kněží, kteří se dotýkají denně lemu Jeho roucha, nevidí tyto věci tak jako ostatní muži; a potom proto, že těla žen jsou zřídka kdy dokonalá; brzo stárnou a uvadají, a i když vypadají nejvýhodněji, mohou poskytovat jenom ubohou a nudnou náhražku tomu, kdo ví, co to je procházet se s Bohem jako přítel v Jeho domě; a jako by se chtěly udělat ještě nepůvabnějšími, než jsou, nanášejí na sebe ženy všelijaký nátěr a lak a barvu, takže nemohou jíst nebo pít, aby nezanechaly na ubrouscích a na okrajích sklenic rez své krásy. Někdy se v duchu ptám, slečno Agdalo, co by tak dělala mladá módní dáma, kdyby se jednou ráno probudila a shledala, že její rty dostaly přes noc takovou barvu, jakou si je maluje. Buď jak buď, kdybych byl papežem, myslím, že bych doporučil ženám tuto praktiku ve zvláštním okružním listě, protože je to dělá tak nepůvabnými jako vlhké rezavé zábradlí. Nejlepší ochranou kněžím, kteří by byli v pokušení vyhledávat společnost žen, je však jejich hovor: ten je totiž nenapravitelně malicherný, pošelilý a nudný.“ Mluvil s takovým hněvem, že cítil, že myslí každé slovo doopravdy.

„Co jste právě řekl, dokazuje to, co já jsem tvrdila vždycky: že náboženství je jenom náhražka za pohlaví,“ řekla slečna Agdala.

„Já mám přesto spíš za to, že pohlaví je náhražkou za náboženství a že mladý muž, který zvoní u nevěstince, hledá nevědomky Boha,“ řekl páter Smith.

„Nevěříte-li mně, čtete D. H. Lawrence,“ řekla slečna Agdala. „Čtete kteréhokoliv moderního autora. Nemá smyslu vzpírat se přírodě. Lidé musí být věrni chemii svého těla. Já sama jsem pro pohlavní rozlišenost.“ Kroutil při těch slovech očima a houpala se v kyčlích. „Mohu vám rovnou říci jednou provždy, že nevěřím v potlačování pudů.“

„Věříte tedy jenom v říji pudu, ne?“ zeptal se páter Smith, přemáhaje se stále, aby se mu hlas nechvěl hněvem a bolestí duše. „Nuže, dovolte mi, abych vám řekl, že Kristus přišel na svět právě proto, aby učil lidi, jak se bránit vaší, chemii, žádosti a sebelásky. Po všechny věky pracovala Církev Boží a modlila se k tomuto jedinému cíli: aby přesvědčila lidi, že mají

poslouchat Krista; jejím posláním je a vždycky bylo a vždycky bude vyvíjet veliké úsilí, aby lidé byli schopni aspoň malého úsilí: útočit na ně, hrozit jim, přít se s nimi a domlouvat jim, aby se snažili přivolovat milosti Boží. Nazýváte si uskutečňování této disciplíny potlačováním pudů, chcete-li. V tom případě jde o potlačování nikoli jednoho pudu, nýbrž mnoha pudů, neboť Kristus vybízel lidi, aby se zdržovali právě tak vraždy a zlodějství jako smilstva. Katolická Církev však má pro tuto poslušnost jiné jméno, neboť askese dělá svatě.“

„Ale pro všechno na světě, kdo chce být teď svatý?“ zeptala se slečna Agdala.

Na odpověď pátera Smitha si musíme počkat do příště. A ještě malinká poznámka: do geniálního překladu Hany Šnajdrové a Jana Čepa si nedovolím v nejmenším zasahovat, i když některé gramatické formy se již dnes neuvžívají.

pro Poutník zpracoval Zdeněk Ježek



HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z apoštolské exhortace papeže Františka

GAUDETE ET EXSULTATE O POVOLÁNÍ KE SVATOSTI V SOUČASNÉM SVĚTĚ – březen 2018

„Radujte se a jásejte (Gaudete et exsultate)“ - říká Ježíš těm, kdo jsou pronásledováni nebo ponižováni kvůli Němu. Pán žádá všechno a nabízí pravý život, štěstí, pro které jsme byli stvořeni. Chce nás mít svatými a neočekává, že se spokojíme s průměrnou, ředěnou a nekonzistentní existencí.



Svatí, kteří již dosáhli Boží přítomnosti, jsou s námi spojeni pouty lásky a společenství. V beatifikačních a kanonizačních procesech se berou v potaz znamení hrdinského uplatňování ctností, obětí života v mučednictví a také případy obětování vlastního života za život druhých. Nemyslíme jenom na blahoslavené a kanonizované. Duch svatý uděluje svatost především svatému věřícímu Božimu lidu, protože „Bůh si nepřál posvětit a spasit lidi jednotlivě, s vyloučením jakéhokoli vzájemného vztahu, nýbrž chtěl z nich vytvořit lid, který by ho vpravdě uznával a svatě mu sloužil“.

Ke svatosti není třeba být biskupem, knězem, řeholnicí či řeholníkem. Častokrát jsme pokoušeni myslet si, že svatost je vyhrazena těm, kdo mají možnost zachovávat odstup od běžného zaměstnání, aby se věnovali modlitbě. Tak to není. Všichni jsme povoláni být svatými tím, že budeme žít lásku a nabízet každému svědectví v každodenním zaměstnání tam, kde jsme. Jsi zasvěcená nebo zasvěcený? Buď svatý tím, že budeš radostně prožívat svoje zasvěcení. Jsi ženatý či vdaná? Buď svatý v lásce a oddanosti vůči své manželce či manželovi, jako Kristus a církev. Jsi pracující? Buď svatý poctivou a kompetentní prací ve službě bratřím. Jsi matka či babička? Buď svatá trpělivým vyučováním dětí, aby následovali Ježíše. Máš pravomoc? Buď svatý zápasem o obecné dobro a zříkáním se svých osobních zájmů.

Maria je tou, která překypovala radostí v Boží přítomnosti, uchovávala všechno ve svém srdci a dala své srdce, aby je pronikl meč. Ukazuje nám cestu svatosti a provází nás.

Doufám, že tyto stránky budou užitečné, aby se celá církev věnovala prosazování touhy po svatosti. Prosme, aby nám Duch svatý vlil intenzivní touhu být svatí k větší slávě Boží a povzbuzujme se v tomto předsevzetí navzájem. Tak budeme sdílet štěstí, které nám svět nebude moci odejmout.

Překlad originálního latinského textu: Radio Vaticana. pro Poutník zpracoval Zdeněk Ježek

SYMBOLY BOŽÍHO SLOVA

LÉK

Tento symbol není v Písmu explicitně zmíněn, ale implicitně mnohokrát: už ve Starém zákoně Boží muži uzdravují Hospodinovým slovem, nemluvě pak o Ježíšově terapii (někdy za doprovodu symbolických gest, např. vztažených rukou).

Uzdravení se uskutečňuje na rovině fyzické, ale i duchovní (osvobození od pout Zlého).

A tak nás sv. Augustin ujišťuje, že na každou nemoc duše se najde v Bibli vhodný lék. Svátý Basil Veliký označuje Písmo jako lékárnu otevřenou všem, se všemi druhy velmi účinných léků proti jakémukoli podobě zla.

Takřka neuvěřitelný důkaz o uzdravující moci „malého Božího slova“ (jedné nepatrné věty z Písma!) podává R. Cantalamessa, který na vlastní uši slyšel toto svědectví:

„Jistý muž se dostal do posledního stádia alkoholismu. Nemohl vydržet ani pár hodin bez pití: kdekoliv se nacházel, na cestách, ve vlaku, v práci, jeho první myšlenkou bylo, jak si opatřit víno. Jeho žena (přítomná při svědectví manžela) říkala, že se dostala na pokraj zoufalství a že pro sebe a jejich tři děti neviděla žádné jiné východisko než smrt...Kdosi je pozval na setkání, kde se četlo z Bible. Zaznělo při tom slovo, náhodou pronesené, které obzvlášť hluboce zasáhlo toho muže a na dlouhá léta se stalo jakoby tím provazem, který ho vytahoval z propasti. Pokaždé, když četl ten verš, ho zaplavovala nová vlna tepla a síly, dokud nebyl zcela uzdraven. Když nám chtěl sdělit, jaké to bylo slovo, tak se mu zlomil hlas a kvůli dojetí nemohl onu větu dokončit. Byl to verš z Písma písní 1,2: 'Budeme si připomínat tvé laskání lepší než víno.' Pro každého znalce Písma písní by bylo snadné mu dokázat, že ten verš neměl nic společného s jeho situací a že se zmýlil, ale ten muž stále opakoval: 'Byl jsem mrtvý, a nyní žiji. To slovo mi opět přineslo život!‘“

(z knihy Angela Scarana Modlitba s Bibli v ruce) -oJ-

AHOJ DĚTI!



První zářijová neděle je tady. Aktovkám už zazvonil budík a bude se vstávat. Nový školní rok začíná... Copak asi s sebou přinese? V každém případě mnoho zajímavých a nových věcí, znalostí a dovedností, kterým se budete moci naučit. Je třeba si toho vážit, protože všechny děti tuto možnost nemají.

Každý z nás dostává v životě čas, který má co nejlépe využít a naplnit. Je čas určený k učení a práci, ale také k odpočinku a spánku. A teď právě můžeme říct, že nastává ŠKOLNÍ ČAS. Tato dvě slova se skládají z devíti různých písmen, která nám mohou posloužit místo číslic 1 – 9 v SUDOKU. Je to takové malé rozehrání vašich odpočatých hlaviček. Kdo sudoku nezná, tak potřebuje vědět, že velký čtverec se skládá z devíti menších čtverců a v každém z nich je devět políček. Do nich se doplňuje devět číslic, případně písmen. Žádné z doplňovaných písmen se nesmí opakovat v malém čtverci, ale ani ve sloupcích a řádcích čtverce velkého.

Protože se nám také rychle blíží pouť na Mariánské Hoře a oslava narozenin Panny Marie, máme krásnou příležitost světit jí celý školní rok i sebe do rukou...

(Otazníček)



Pro starší:

Příští neděli oslavíme na Mariánské Hoře poutní slavnost – narozeniny Matky Boží. Znovu můžeme poděkovat za překrásné poutní místo, které nám doslova „leží pod nosem“. I pěšky tam člověk dojde za „chvilíčku“ ve srovnání s tím, jak putovali naši předkové do rakouského Maria – Zell. Před pár lety jsme mohli toto poutní místo navštívit při farním výletu. Autobusem se pouť zvládla tam i zpět za jediný den. Pěšky bychom museli zdolat přibližně (1. část tajenky) a cesta by trvala zhruba (2. část tajenky). Tajenku (23 písmen) zjistíte v osmisměrce, která má tvar „jisté siluety“. Její náplň tvoří podtržená slova z písně skupiny Šalmíjá – Pod ochranu tvou... V osmisměrce se některá slova překrývají s jinými. Přeji krásnou a požehnanou pouť.

Pod ochranu tvou se utíkáme,
pod tvůj plášť Maria,
na přímluvu tvou spoléháme,
Matko Boží Maria.

Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
nauč nás v tichu naslouchat, prosíme.
Zachraň nás, když nebezpečí hrozí,
chceme s tebou Pánu díky vzdát.

Panno slavná a požehnaná, ženo milosti.
Paní naše, přímluv se za nás, prosíme.
Za Matku Boží jsi vyvolená, ženo milosti,
k Synu svému doved nás.

Prostřednice všech milostí, Matko Maria,
smilování nám vypros u Syna, prosíme,
příčino naší radosti, Matko Maria,
i naším ano ať vše začíná...



(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Ke starému hradu vedla lesním bludištěm cesta, kterou ukazovala střední šipka. Ze tří misijních cest vznikla tři slova a doplnila větu:
Ale Pavel, tento velký APOŠTOL, byl neuvěřitelným a obdivuhodným MISIONÁŘEM a hlavně věrným SLUŽEBNÍKEM Božím.

BIBLICKÉ POSTAVY – APOLLOS

Nebudeme teď mluvit o Apollovi, synovi Jupitera a Latony a bratru Diany, římském bohu slunce, hudby, poezie, umění a lékařství. Apollos, jehož zmíníme, byl obyčejný smrtelník, jehož jméno bylo zdrobnělinou jména Apollonios, oblíbeného v antickém světě; zmiňme oblíbeného řeckého básníka Apollonia z Rhodu, autora eposu *Argonautika* (3. stol. př. Kr.), nebo Apollonia, potulného pythagorejského filosofa, proslulého domnělými zázraky.

K úvaze o Apollovi, křesťanskému kazateli, nás přivedl dnešní úryvek z Pavlova *Druhého listu Korintánům*. Apollos byl podle *Skutků apoštolů* (18,24) původem Žid, narozený v komunitě diaspory v Alexandrii v Egyptě a byl následovníkem učedníků Jana Křtitele, kteří zůstali i po Ježíšově veřejném působení nezávislí a uplatňovali křest očišťování svého mistra.

Apollos byl „dobrý řečník a výborně se vyznal v Písmu“; Kristus jej získal svou osobností. Na podnět křesťanské manželské dvojice Akvily a Priscilly, Pavlových přátel, byl nejen hlouběji poučen o křesťanském učení, ale také přesvědčen k cestě z Efezu (města v Malé Asii v současné západní egejské části Turecka) do řeckého Korintu. „Když tam přišel,“ píše Lukáš ve *Skutcích apoštolů*, „prokázal svými schopnostmi obdrženými od Boha vynikající služby věřícím, neboť pádně usvědčoval Židy a veřejně jim dokazoval z Písma, že Ježíš je Mesiáš“ (18,27-28).

Tak se nerozlučně připojil ke křesťanské komunitě v řeckém městě Korintu. Tato vazba byla natolik pevná, že vznikla skupina jeho následovníků, pravděpodobně

konvertitů z pohanství, kteří byli fascinováni jeho vytříbenou výmluvností. Měli sklon uzavírat se do sebe a oddělovat se od ostatních konvertitů z židovství nebo skupin s víceméně rigoristickými tendencemi. O této napjaté situaci v korintské církevní obci vypovídá jedno místo v *Prvním listě Korintánům*.

Apoštol se v Efezu, kde přebýval, dozvěděl o těchto

rozděleních od služebníků ženy z Korinta, která se jmenovala Chloé, a napsal: „Lidé u Chloina domu mi totiž o vás oznámili, moji bratři, že se mezi sebou hádáte. Mluví o tom, že každý z vás říká něco jiného: ‘Já držím s Pavlem!’, ‘já zase s Apollem!’, ‘a já s Petrem!’, ‘já s Kristem!’ Je Kristus rozdělen?“ (1,11-13). Snadno si představíme nebezpečí, kterému byla tato církevní obec vystavena, když byla roztržena na proudy a hnutí, které na sebe nevrážily a považovaly se za konkurenci.

Pavel se dále ve stejném listu k této otázce vrací: „Říká-li totiž jeden: ‘Já držím s Pavlem’, druhý zase: ‘Já s Apollem’, nesmyslné po lidsku? Vždyť co je Apollos? A co Pavel? Jen služebníci, kteří vás přivedli k víře, a každý má jen tolik, kolik mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zalil, ale Bůh dával vzrůst.

Takže neznamená nic ten, kdo sází, ani ten, kdo zalévá, ale Bůh, protože on dává vzrůst“ (3,4-7). Apoštol na konci listu ještě jednou zmiňoval s úctou „bratra Apolla“, který byl v té době v Efezu s ním, a oznámil jeho návrat, byť ne okamžitý, do Korinta (16,12). Od té chvíle nevíme o Apollovi nic. Někteří (mezi nimi Martin Luther) se v minulosti domnívali, že mohl být autorem *Listu Židům*.

(Gianfranco Ravasi, *Biblické postavy*) -oJ-



UMĚNÍ VLÍDNÉHO SLOVA

„Těžko vypovědět, kolik náklonnosti si člověk získá u moudrých vlídností a přívětivostí v hovoru.“ Toto údajně řekl před dvěma tisíci lety Marcus Tullius Cicero. Zdá se, že tato jeho slova platí v dnešní době více než kdy jindy. Česká republika patří spíše k těm ekonomicky bohatým zemím, avšak naše pravá chudoba spočívá především ve vztazích – rodinných i společenských.

Proto nejen politici, kněží nebo lékaři překvapeně reagují, když se k nim chováme s úctou a respektem. A když poděkujeme za to, co pro nás udělali nebo je za něco nezištně pochválíme, jsme naprostými výjimkami.

Před mnoha desetiletími vydal Dale Carnegie úspěšnou knihu „Jak získávat přátele a působit na lidi“. V podstatě se v ní říká, že chceme-li získávat srdce lidí, musíme se naučit je brát vážně a mít je rádi. Velmi podrobně to vystihl už v 16. století sv. Ignác z Loyoly: „Kdokoli tedy touží konat užitečnou službu mezi heretiky naší doby, musí je opravdově milovat a soucítit s nimi. Musí zapomenout na všechny myšlenky, které by v jeho očích mohly snižovat úctu k těmto lidem. Dále je třeba získat jejich přízeň tak, aby nás měli rádi a měli pro nás místo ve svém srdci. Toho můžeme dosáhnout přátelskými rozhovory o věcech, které máme společné. Zároveň je třeba se vyhnout jakémukoli pohrdání jejich názory.“

Obnova kultury života, v níž jsou počaté děti chráněny a respektovány a v níž má skutečné manželství a rodina prestiž, je až příliš zásadní úkol na to, aby bylo možné se dohodnout je s příznivci a zajistit její prosazení. Musíme získat srdce právě těch, které teď považujeme za nepřátele, aby nám pomohli šířit kulturu života dál.

A tak i „Národní pochod pro život a rodinu“, projekt „Nesoudíme. Pomáháme“ či jakékoliv jiné aktivity si mají získat srdce druhých, aby měli motivaci konat dobro.

článek Radima Ucháče z Oběžníku Hnutí pro život pro Poutník upravil Zdeněk Ježek

FILIP

KDYŽ ZEMŘEL, ZEMŘELO CELÉ LIDSTVO

Když náš milovaný zemřel, zemřelo celé lidstvo a všechny věci na chvíli ztichly a zšedly. Pak východ potemněl, přitřítla se odtamtud bouře a přehnala se nad zemí. Oči nebes se otevřely a zavřely, déšť padal v proudech a odnesl krev, která prýštila z jeho rukou a nohou. Já jsem také zemřel. Ale v hloubi bezvědomí jsem jej slyšel, jak říká: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

Jeho hlas pronikl k mé topící se duši a já jsem byl vyneset zpátky na břeh.

Otevřel jsem oči, na pozadí mraku jsem spatřil jeho vznášející se bílé tělo a jeho slova, která jsem před tím uslyšel, se ve mně ujala a já jsem se stal novým člověkem. Již jsem netruchlil. Kdo se trápil pro moře, které ukazuje svou tvář nebo pro horu, která se směje na slunci? Bylo kdy srdce člověka, poté, co bylo prokláno, schopno vyslovit taková slova? Který jiný soudce lidí propustil ty, kdo jej soudili? A vyzvala kdy láska nenávisť na souboj se sebejistější silou? Byla kdy taková polnice slyšet mezi nebem a zemí? Stalo se někdy dřív, že zavražděný měl soucit se svými vrahy? Či že meteor zpomalil své kroky před krtkem?

Roční období se unaví a roky zestárnou, než se vyčerpají tato slova: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“.

A vy i já, i když se znovu rodíme, je budeme uchovávat v paměti. Nyní chci jít domů a jako obdarovaný žebrák stát u jeho dveří.

*Z vrcholného díla básníka, filozofa a malíře Chalíla Džibrána – „Ježíš, Syn člověka“
pro Poutník vybrala B. Hrubantová*

ORLÍ LET 2018 - HANUŠOVICE



LEKTORSKÁ SLUŽBA

| Září 2018 | | | |
|-------------------|--|----------|-------------------------|
| Ne 2. 9. | 22. neděle v mezidobí | 7:30 | Vávrovi 264 |
| | | 16:00 MH | Macháčkovi st. 180 HČ |
| Ne 9. 9. | 23. neděle v mezidobí, <i>Pouť na Mariánské Hoře</i> | | |
| Ne 16. 9. | 24. neděle v mezidobí | 7:30 | Ježkovi 295 |
| | | 16:00 MH | Kotovi 267 |
| Ne 23. 9. | 25. neděle v mezidobí | 7:30 | p. Filáček 332 |
| | | 10:30 | <i>Mše sv. pro děti</i> |
| | | 16:00 MH | Marešovi 264 HČ |
| Ne 30. 9. | 26. neděle v mezidobí | 7:30 | Svobodovi 252 |
| | | 16:00 MH | Macháčkovi 411 |
| Ríjen 2018 | | | |
| Ne 7. 10. | 27. neděle v mezidobí | 7:30 | Venclovi 288 |
| | | 16:00 MH | Hrdinovi 177 |
| Ne 14. 10. | 28. neděle v mezidobí | 7:30 | Marešovi 409 |
| | | 16:00 MH | Macháčkovi ml. 60 |
| Ne 21. 10. | 29. neděle v mezidobí | 7:30 | Němečkovi 170 |
| | | 16:00 MH | Hejlovi 232 |
| Ne 28. 10. | 30. neděle v mezidobí | 7:30 | Marešovi 271 |
| | | 16:00 MH | Bednářovi 162 |

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

| | | | |
|----------------|-----------------------------|------------------------------------|--|
| Dolní Čermná | středa 5. 9. | 15:00 – 16:00 h. | P. Tomáš Fiala z Dolní Dobrouče |
| | | 18:00 – 18:55 h. | |
| Verměřovice | čtvrtek 6. 9. | 17:30 – 18:55 h. | P. Josef Roušar |
| Dolní Čermná | pátek 7. 9. | 17:00 – 18:55 h. | |
| | ostatní dny | 30 minut před mší svatou | |
| Mariánská Hora | neděle 9. 9. <i>Pouť</i> | 7:00 – 12:00 h. a 14:00 – 17:00 h. | P. Milan Romportl z Borové u Poličky, P. Josef Roušar |

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Se všemi skupinami v základních školách a na faře zahájíme výuku v týdnu od 1. do 5. října 2018.
Rozvrh hodin pro většinu skupin oznámíme na začátku školního roku a pro ostatní během měsíce září.

POUTNÍ ZÁJEZD FARNOSTI

V sobotu 15. 9. 2018 se vydáme na pouť na Svatý Hostýn, do Štípy u Zlína a do Zlína.

Odjezd autobusu pro přihlášené poutníky: Verměřovice kostel 5:20 h., Petrovice točna 5:25 h. a Dolní Čermná náměstí 5:40 h. Předpokládaný návrat zpět okolo 20. hodiny.

POKŘTĚNÝ BYL

na Mariánské Hoře 30. 6. 2018 František Jiří Moravec

CÍRKEVNÍ MANŽELSTVÍ UZAVŘELI

na Mariánské Hoře 30. 6. 2018 Jiří Knizner a Alena Hylská
na Mariánské Hoře 30. 6. 2018 David Lněnička a Petra Kalášková

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele ve Verměřovicích 22. 6. 2018 s panem Václavem Krejsou z Letohradu
v kostele ve Verměřovicích 7. 8. 2018 s paní Miladou Faltusovou z Verměřovic

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 5. 9. 2018 ve Verměřovicích
Ve čtvrtek 6. 9. 2018 v Dolní Čermné
V pátek 7. 9. 2018 v Petrovicích.



Zprávy z farnosti

DOLNÍ ČERMNÁ

22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

neděle 2. září 2018

36. a 37. týden / 2018

BOHOSLUŽBY A AKCE:

| | | | |
|------------------------|---|--|--|
| pondělí 3. 9. | sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve | | |
| úterý 4. 9. | 22. týdne v mezidobí | 7:00 7:30 | adorace v Petrovicích mše sv. v Petrovicích |
| středa 5. 9. | 22. týdne v mezidobí | 15:00 - 16:00, 18:00 - 18:55 19:00 | svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Zorku |
| čtvrtek 6. 9. | 22. týdne v mezidobí | 17:30 19:00 | adorace a svátost smíření ve Verměřovicích mše sv. ve Verměřovicích - za Ludmilu Faltejskovou, manžela, celou rodinu a duše v očistci |
| pátek 7. 9. | první pátek v měsíci; sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka | 17:00 19:00 | adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Antonína Pecháčka, Manželku Marii a sestru Marii |
| sobota 8. 9. | svátek Narození Panny Marie <i>Všechny bohoslužby dnes a zítra jsou na Mariánské Hoře</i> | 19:00 20:00 20:45 21:30 | mše sv. v poutním kostele (slouží P. Josef Roušar) - za požehnání pro všechny mladé lidi modlitba křížové cesty venku občerstvení společná adorace, zakončení ve 22:30 h. |
| NEDĚLE 9. září | 23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ V kostele Narození Panny Marie na Mariánské Hoře slavíme poutní slavnost | 7:30 10:00 15:00 16:00 | mše sv. v poutním kostele (slouží P. Milan Romportl) - za poutníky mše sv. v areálu křížové cesty (slouží P. Jan Paseka, vikář pro pastorační) - za Jarmilu a Ladislava Markovy a živou rodinu modlitba křížové cesty v kostele mše sv. v areálu křížové cesty (slouží P. Jan Pitřinec) - za poutníky |
| pondělí 10. 9. | 23. týdne v mezidobí | | |
| úterý 11. 9. | 23. týdne v mezidobí | 19:00 | mše sv. v Dolní Čermné - za farníky |
| středa 12. 9. | Jména Panny Marie | 19:00 | mše sv. v Dolní Čermné - za Oldřicha a Marii Dostálový |
| čtvrtek 13. 9. | sv. Jana Zlatoústého | 7:30 | mše sv. v Dolní Čermné |
| pátek 14. 9. | svátek Povýšení svatého Kříže | 18:30 19:00 | adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Jaroslava a Filomenu Šebrlový |
| sobota 15. 9. | Panny Marie Bolestné | <i>Pouť farnosti na Svatý Hostýn, do Štípy u Zlína a Zlína</i> | |
| NEDĚLE 16. září | 24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ | 7:30 9:00 16:00 | mše sv. v Dolní Čermné - za Marii Hrdinovou, Josefa Hrdinu a vnučku Marušku mše sv. ve Verměřovicích - za Josefa Režného a manželku mše sv. na Mariánské Hoře |

O POUTI NA MARIÁNSKÉ HOŘE

V neděli 9. 9. 2018 na každou mši svatou pojede autobus.

Odjezdy autobusu z Verměřovic od kostela: 6:45 h., 9:15 h. a 14:30 h.

Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: 8:30 h., 12:30 h. a 17:30 h.

otec Josef



POUTNÍK, ZÁŘÍ 2018

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. září 2018. Poutník vyjde 30. září 2018

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, P. Židek, T. Macháček, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.